

Localizaciones cinematográficas • Cinematographic Sets

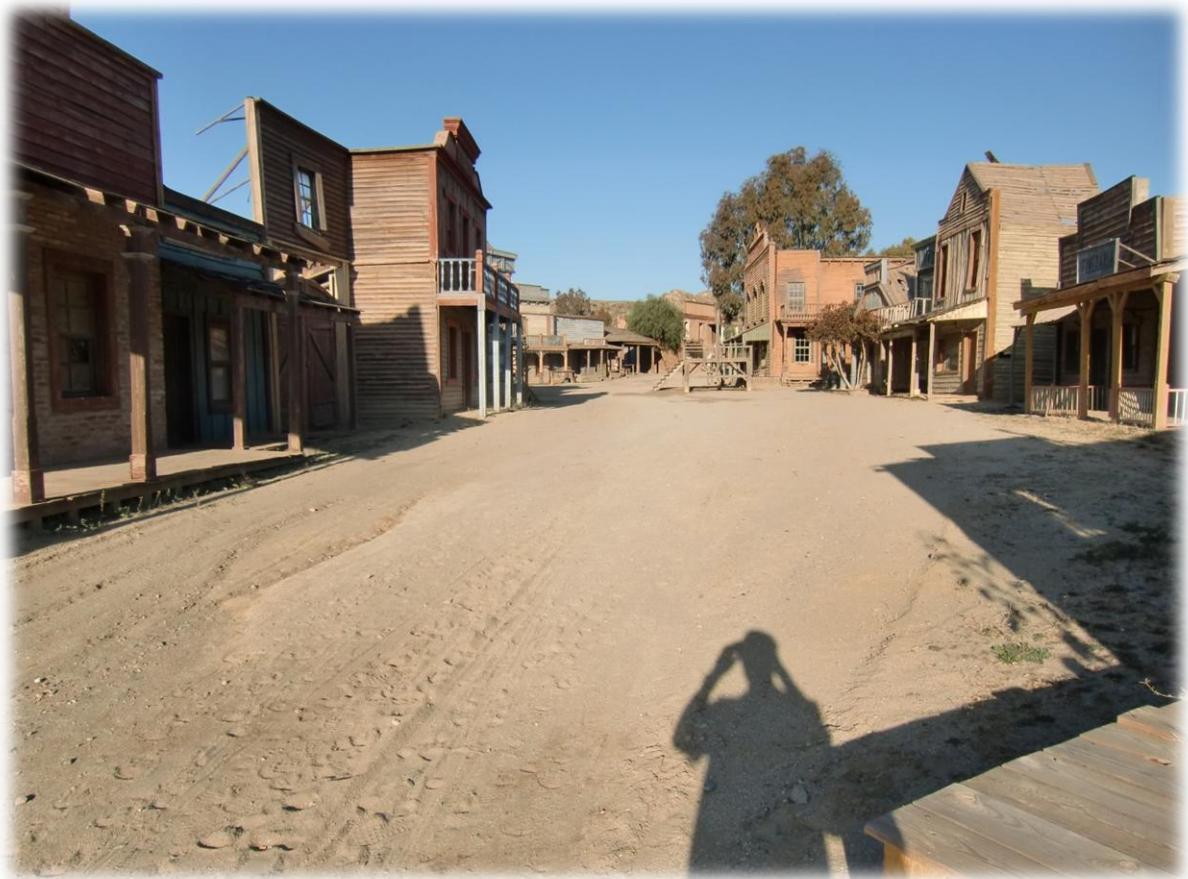
<p>1 "Corre Cuchillo... corre!" "Corri Uomo... corri!" Italia - Francia - 1968 Género: Western Dirección: Sergio Sollima</p> <p>2 "Caza Implacable" "The Hunting Party" USA - 1971 Género: Western Dirección: Don Medford</p> <p>3 "Patton" "Patton" USA - 1959 Género: Biografía Dirección: Franklin J. Schaffner</p>	<p>4 "El Bandido Pelipelo" "Il Lungo Giorno della Violenza" España - Italia - 1970 Género: Western Dirección: Giuseppe Scotese</p> <p>5 "El Cóndor" "El Condor" USA - 1970 Género: Western Dirección: John Guillemin</p> <p>6 "El Sonido del Trueno" "A Sound of Thunder" Gran Bretaña - USA - Alemania - República Checa - 1980 Género: Ciencia ficción Dirección: Peter Hyams</p>	<p>7 "Hans Coulter" "Hannie Coulter" Gran Bretaña - 1971 Género: Western Dirección: Ayn Kennedy</p> <p>8 "La Reina de Espadas" "Queen of Swords" Canada - España - Gran Bretaña - 1980 Género: Aventura (TV) Dirección: Peter Cox, Joe Sater, Neil Sinton, George Haskell y otros</p> <p>9 "El Tesoro de Montezuma" "Der Schatz des Montezuma" Alemania - 1980 Género: Comedia, Western Dirección: Michael Verhele</p>	<p>Información de interés</p> <p>1 "Limero del Búho" "The Owl Files" Desarrollado en un estudio de rehabilitación de aves. The Owl es propiedad de un estudio de rehabilitación de aves.</p> <p>2 "Cerro del Águila" o "Cabeza del Águila" La similitud de la parte superior de cerros como cerros. Se puede observar desde las montañas de la zona. El cerro del Águila es un cerro que se encuentra en el Norte de la zona de Tabernas, en el municipio de Almería.</p> <p>3 "Llano de Sot" "Sot Field" Este cerro es uno de los cerros de la zona de Tabernas. Este cerro es uno de los cerros de la zona de Tabernas. Este cerro es uno de los cerros de la zona de Tabernas.</p>
--	---	--	--

Ik zoek zo verschillende ruïnes op, maar het zijn in werkelijkheid niet altijd ruïnes. Soms staat er op de plaats van die zozegde ruïne een plaat waarop alle films staan waarvan fragmenten opgenomen werden op het terrein achter de plaat. Sedert 1950 zijn er honderden films opgenomen in dit gebied, meestal westerns, maar ook oorlogsfilm zoals "Patton" (1970), science fiction en zelfs de Nederlandse thriller "Zomerhitte" van Monique van der Ven.

Zo zoek ik met behulp van de GPS de ene na de andere ruïne op. Daar er geen echte paden zijn, ga ik zo veel als mogelijk recht op recht. Hiertoe dien ik wel de ene heuvel na de andere over te steken. Plots sta ik op een heuvel en zie onder mij een cowboydorp. Ik daal de heuvel af en ga het dorp binnen. Het blijkt Texas Hollywood te zijn.

Het is nog vroeg in de ochtend en ik ben blijkbaar de enige toerist. Hier en daar is het personeel zich al aan het klaarmaken voor het ontvangen van de toeristen. Onder andere "De Daltons" zijn hier opgenomen. Maar ik lees ook namen zoals Omar Sharif, Orson Welles, Sergio Leone, Steven Spielberg en vele andere.

Ik zie dat het “Saloon” al open is en ga er naar binnen. Ik neem plaats aan de toog. Een ongere dikke barman met grote snor grijpt naar een fles, wijst ermee in mijn richting en vraagt met zware en luide stem : “Whisky”. Ik denk bij mezelf “die is zeker niet goed snik, het is nog maar 09.00 uur” en vraag een cola. De man grinnikt even en laat een vol glas cola zowat twee meter over de toog schuiven. De man kent zijn stiel. Het glas schuift schoon tot juist voor mij zonder morsen.

De saloon heeft een mooi interieur. Terwijl ik van mijn cola drink, neem ik enkele foto's. Plots doet de barman teken op mij dat ik dien te betalen. Vervolgens legt hij muziek op van het soort dat men hoort in de film als men iemand naar de galg brengt. En de barman wijst tevens naar buiten naar de galg. Ik heb het begrepen en betaal meteen zonder morren.

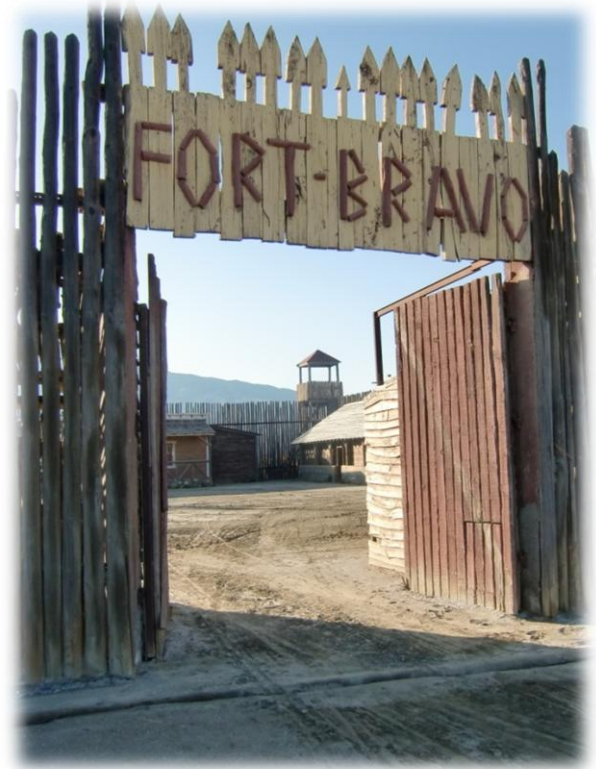

Een cowboy begeeft zich naar de stallen. De zadelmaker legt alle zadels gereed. De toeristen zijn in aantocht. De actie kan beginnen. Ik voel mij terugkeren naar mijn kindertijd. Toen ging ik te voet 7 km ver naar de cinema om naar een western te kijken.

Ik zie terug bekende namen opduiken. Elizabeth Taylor, Richard Burton, Clint Eastwood en Arnold Schwarzenegger zijn hier al de revue gepasseerd. Ook van bekende films zoals Asterix, Doctor Zhivago, Cleopatra en Indiana Jones werden hier, of in de onmiddellijke omgeving, opnames gemaakt. Ook over de bekende detective "Poirot" van Agatha Christie werd hier ooit een film opgenomen.

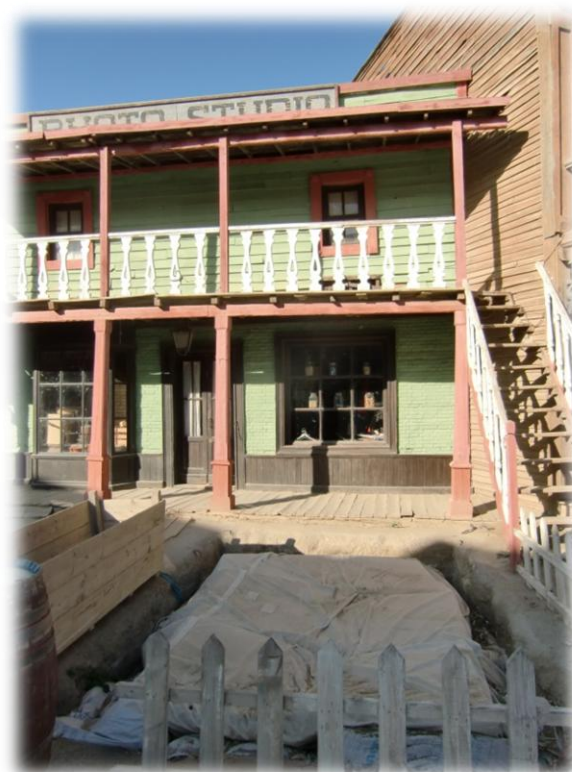
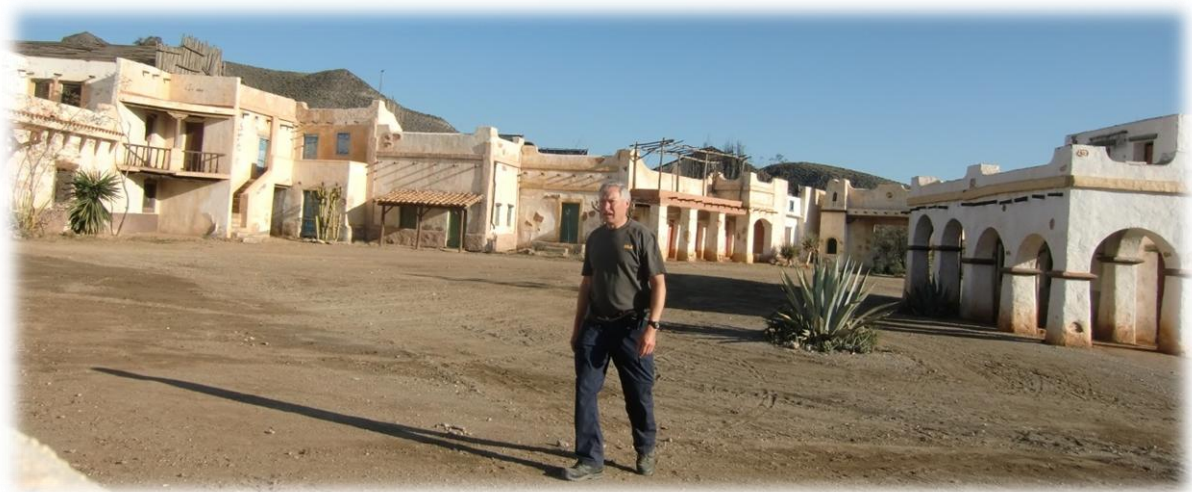

Ook de indianen en de apaches met hun tipitenten mogen niet ontbreken. Al zijn er precies enkele indianen die aan het verhuizen of aan het verbouwen zijn. Als kind dacht ik altijd dat de spaghettiwesterns opgenomen werden in het verre Arizona, maar niets blijkt minder waar te zijn.

Ik breng een bezoek aan de plaatselijke begraafplaats. Zowel de goeien als de slechten liggen hier begraven. Buffalo Bill, Winnetou, Little Joe, Otorongo en Billy The Kid liggen hier vredig naast elkaar. Er is slechts één graf met een steen. Het is de laatste eerbetuiging aan de Sheriff die al de slechteriken rondom hem heeft doodgeschoten.

Als eenzame, ongewapende cowboy loop ik door het dorp. Meerdere ruiters schieten mij met hun paard in galop voorbij. Ik denk dat hier nog steeds films worden opgenomen. Ik zie immers matrassen in een put liggen onder een balustrade van het eerste verdiep. Of zou dit gekoppeld zijn aan de show die men straks gaat tentoon spreiden?

Bij het verlaten van Texas Hollywood passeer ik een kiosk. Het blijkt de ingang te zijn van het domein. De kassierster staat even recht en kijkt me verwonderd aan. Gelukkig komt daar net de eerste autobus aan met toeristen en heeft de kassierster meteen haar handen vol. Ik dacht dat de inkom gratis was, maar dat blijkt dan toch niet zo te zijn. Maar ik ben dan ook niet zoals de toeristen via de zandweg gekomen. Ik ben van over de heuvel (op de achtergrond) gekomen en heb blijkbaar het domein langs de achterzijde betreden. Ik kijk nog even om en zie nog net de prijs hangen "Adults 19,90 euro". Daar kan ik deze avond mijn hostel van betalen.

De smalle kloven vervoeren blijkbaar nog altijd water na een regenbui. Maar aan de bodem te zien, is hier al lang geen regen meer gevallen. Vandaag terug veel (altijd) zon en geen wolkje aan de lucht.

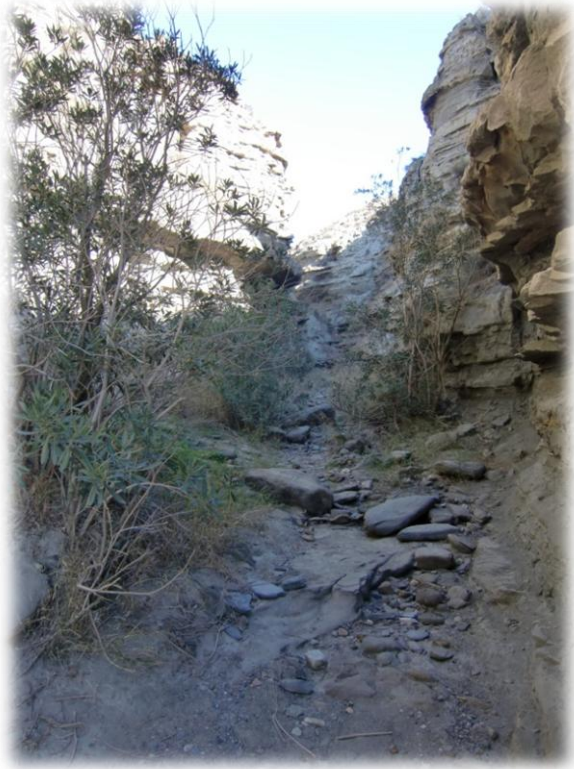

Ik trek terug een smalle kloof in. De smalle kloven vind ik eigenlijk de mooiste om door te trekken. Alleen jammer dat deze smalle kloven doorgaans doodlopen en je er moet uit klauteren. Maar dat neem ik er dan maar bij. In de smalle kloven is het ook warmer dan in de brede kloven. Dit komt omdat het gesteente de warmte opneemt en je dus steeds omringd bent door warmte-uitstralend gesteente. In de zomer, als het echt heel warm is, blijf je best weg uit deze smalle kloven.

Soms is de kloof zo smal dat je een hoger gedeelte moet opzoeken om de kloof verder te kunnen doortrekken. Al bij al vind ik deze dag, qua natuur, de mooiste van de gehele trektocht. Zo zie je maar dat je niet altijd de vooruitgestippelde paden dient te volgen.

Door erosievorming lijkt het wel of hier tegeltjes werden gelegd.

Op de terugweg naar Tabernas zie ik plots onder mij “Western Leone” liggen. Het is stukken kleiner dan Texas Hollywood. Van op de plaats waar ik sta, zie ik wel dat Western Leone in tegenstelling tot Texas Hollywood wel geheel omheind is. Hier kun je dus niet zo maar gratis naar binnen. Als je de zandweg volgt die vertrekt aan Western Leone, kom je aan de autosnelweg. Aan de overkant van de autosnelweg bevindt zich Mini Hollywood, maar dit is nauwelijks zichtbaar op de foto door de verre afstand.

In Tabernas trakteer ik mezelf op Spaanse frietjes met twee soorten gefrituurde vis die je blijkbaar mag opeten met kop en staart, wat ik dan ook doe. Ik neem vandaag nog de bus naar Almeria en doe daar morgen nog een tocht in lusvorm.

Zondag 19 februari 2012

- Van : Almeria 0 m
- Naar : Almeria 0 m
- Afstand : 23 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 800 m
- Duur : 8 uur

Thuis heb ik op het internet een track gevonden van een luswandeling in het gebergte rond Almeria. Daar ik geen enkele regendag gehad heb, heb ik nog een dag over en besluit ik om deze luswandeling te doen.

Eens ik het centrum van Almeria verlaten heb, begint er meteen een stevige klim. Ik had uiteraard niet anders verwacht, als je van op zeeniveau vertrekt.

Ik laat de Middellandse Zee en de stad Almeria achter mij. Met het zicht op zee begrijp ik nu ook beter vanwaar de naam Almeria komt. Almeria komt van het Arabische begrip “Al-Mariya” wat “Spiegel van de Zee” betekent.

Ondanks dat we zo dicht bij de stad zitten, zit er hier toch wild want ik tref hier een gecamoufleerde jachtschuilplaats aan.

Ik krijg terug zicht op zee. Ondanks dat het zondag is, zie ik nauwelijks wandelaars. Af en toe zie ik wel een mountainbiker op lager gelegen bredere paden.

Terug in Almeria geniet ik op een terrasje in het zonnetje tot het ondergaan van de zon. Het is terug een mooie vakantie geweest. Af en toe wat wind en wat lichte bewolking, maar overwegend zonnig. Regen heb ik niet gehad. Bij ons thuis heeft men net een winterprik achter de rug en begint de sneeuw te dooien. De woestijn van Tabernas spreekt mij toch wel aan. Ik ben dan ook zinnens om in de toekomst hier nog eens terug te keren. En het fossiel dat ik gevonden heb, krijgt thuis een ereplaatsje.

Ludwig : benaltijdweg@gmail.com

Foto's en tekst : Ludwig